

Eens een Tukker

Beschrijving

Een paar weken geleden nam een journalist van de Tubantia contact met mij op voor een interview. In deze krant staat een rubriek "Eens een Tukker" en hij was geïnteresseerd in mijn verhaal. Hij had het interview gelezen op de website van FC Twente en wilde graag een wat breder interview.

Dit telefonisch interview vond plaats toen wij in Engeland waren. Daarnaast heb ik een paar foto's aangeleverd. Hieronder vind je het artikel dat op 20 juni 2026 in de Tubantia is verschenen.

EENS EEN TUKKER...

Louis Vlaswinkel (61) groeide op in Saasveld, studeerde in Wageningen en werkt al ruim dertig jaar in de zadenwereld. Via Zeeland belandde hij uiteindelijk in Zuid-Afrika, waar hij sinds 2021 met zijn vrouw Tineke in Pretoria woont.

Louis Vlaswinkel fotografeert in het Krugerpark. FOTO: FAMILIE VLASWINKEL

Hoe komt een jongen uit Saasveld in Zuid-Afrika terecht?

„Ik wilde altijd iets met landbouw doen. Daarom ging ik na het gymnasium van het Grundel Lyceum in Hengelo naar de Landbouwwuniversiteit Wageningen. Daar koos ik voor plantenveredeling: nieuwe rassen in landbouwgewassen ontwikkelen. Mijn eerste baan vond ik in 1988 in Zeeuws-Vlaanderen bij Van de Bilt Zaden. Daar werkte ik onder meer met vlas en mais. Later werkte ik bij Van der Have, Advanta en uiteindelijk Limagrain.”

„Na dertien jaar in Philippine te hebben gewoond, een dorp in Zeeuws-Vlaanderen, woonden we ongeveer twintig jaar in Heinkenszand op Zuid-Beveland. Door fusies veranderde mijn functie regelmatig. In 2021 kreeg ik de kans om voor Limagrain naar Zuid-Afrika te gaan. Daar moesten na een fusie drie researchafdelingen worden samengevoegd. Aan die nieuwe afdeling met 64 mensen geef ik nu leiding.”

Hoe is het leven daar?

„Het bevalt ons goed. We wonen aan de rand van Pretoria in een beveiligde woonwijk. Daardoor merk je minder van de drukte van de stad. Mijn vrouw en ik houden van natuur. We wandelen veel en gaan regelmatig naar het Krugerpark. Dat voelt een beetje als een verslaving, we zijn hier Krugerholics geworden. Vier uur rijden vinden Zuid-Afrikanen dichtbij en dat zijn wij inmiddels ook gaan vinden.”

„Natuurlijk zijn er ook problemen. Criminaliteit en corruptie zijn bekend. Zelf hebben we nooit iets vervelends meegemaakt, maar je leert wel voorzichtig te zijn. Daarnaast zie je hier veel ach-

terstallig onderhoud. Er zijn geregeld stroomstoringen en soms zitten complete wijken zonder drinkwater. Dat remt de ontwikkeling van het land.”

Welke herinneringen bewaar je aan jouw jeugd in Saasveld?

„Ik heb een prachtige jeugd gehad. Mijn vader werkte bij een aannemer, maar was daarnaast hobbyboer. We hadden koeien, varkens, kippen en eenden. Daardoor groeide ik op tussen de dieren en het buitenleven. Saasveld was een hechte gemeenschap. Mensen leefden echt met elkaar mee. Dat gevoel van saamhorigheid herinner ik me nog goed. Daarnaast heb ik tot mijn 18de gevoetbald bij Saasveldia. Dat waren mooie, onbezorgde jaren.”

Je was fanatiek FC Twente-supporter. Je volgt de club nog steeds?

„Jazeker. Ik kijk vrijwel alle wedstrijden via ESPN en volg alles wat er rond de club gebeurt. Wat ik vooral mis, is het stadion. Als jongen ging ik al naar Het Diekman. Ook toen ik in Zeeland woonde, bezocht ik regelmatig wedstrijden. Live voetbal blijft iets bijzonders.”

Eens een Tukker, altijd een Tukker. Geldt dat ook voor jou?

„Ja, absoluut. Mijn vrouw zegt dat ook altijd. Ik woon al tientallen jaren buiten Twente en nu zelfs in Zuid-Afrika, maar ik voel me nog steeds Tukker. Dat merk ik ook aan de taal. Als ik familie spreek, komt het Twents vanzelf weer boven. Twente blijft thuiskomen. De mentaliteit, de nuchterheid, het dialect – die raak je niet kwijt.”

– Gerben Kuitert

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

30/06/2026

Auteur

louis